

ESPT, Karel E. van der (Koekelare 1 december 1891 – Oostende 19 april 1938).

Onderbrak tijdens de Eerste Wereldoorlog zijn studies in de wijsbegeerte en theologie in Rome en deed vrijwillig dienst als brancardier in het Belgisch leger. In 1917 keerde Van der Espt omwille van gezondheidsredenen naar Rome terug, waar hij in contact kwam met onder meer **Carlos van Sante** en Gustaaf Lambrecht. Hij werd er nog datzelfde jaar tot priester gewijd. Na de oorlog werd hij docent aan het Amerikaans college in Leuven.

Als moderator van de kring **Amicitia** had Van der Espt nauw contact met de studentenwereld en was hij officieus betrokken bij de leiding van het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond** (AKVS). Als radicaal katholiek en Vlaming was hij afkerig van de partijpolitiek, het aanvaarden van het **Godsvredestandpunt** en het Belgische gegeven door de **Frontpartij**. Hij zocht dan ook naar alternatieven. Van der Espt werd lid van het **Veem ick wijk niet af** en onder invloed van **Robrecht de**

Smet sloot hij zich in 1922 aan bij het Verbond van Vlaamsche Nationalisten De Blauwvoet. Hij werkte mee aan *Vlaanderen* waarin hij bijdragen schreef over de buitenlandse politiek. Op zoek naar meer principiële oplossingen voor de Vlaamse kwestie werkte hij samen met Berten Pil en Odiel Spruytte een katholiek Vlaams-nationalisme uit. De bijdragen waarin hij zijn ideeën neerpande, verschenen ook in *De Vlaamsche Vlagge* en beïnvloedden de ideologische evolutie van het AKVS. In het voorjaar van 1922 was hij in opvolging van zijn oud-retoricaleraar Oscar Verhaeghe redacteur geworden van het studententijdschrift. In zijn artikelen nam Van der Espt stelling tegen de idee dat de **studentenbeweging** een algemene culturele vormingsbeweging was die de leden voorbereidde op een latere deelname aan de V.B. Ze moest daarentegen volgens hem een politieke vormingsbeweging zijn, die langs principiële politiek (geen partijpolitiek, wel beginselen) zijn leden voorbereidde op de concrete Vlaamse strijd. Het einddoel van die Vlaamse strijd was volgens Van der Espt in 1923 zelfbestuur voor Vlaanderen en de opbouw van een **Groot-Nederlandse** staat die Nederland, Vlaanderen en **Frans-Vlaanderen** zou omvatten.

In december 1923 maakte bisschop Gustave Waffelaert een abrupt einde aan Van der Espts academische carrière door hem naar **West-Vlaanderen** terug te roepen en hem tot onderpastoor van Diksmuide te benoemen. Van der Espts pleidooi voor het Vlaams-nationalisme en politieke bedrijvigheid, en wellicht ook zijn houding in het amnestie-debat, waren voor Waffelaert voldoende redenen om hem te verplaatsen naar een plaats waar zijn invloed veel beperkter was. Deze beslissing stemde Van der Espt diep ongelukkig. Eind december 1923 nam hij ontslag als Vlaggeredacteur. In 1929 zou hij opnieuw lid worden van de redactie van *De Vlaamsche Vlagge*. Tijdens zijn verblijf in Diksmuide, en vanaf 1930 in Vladslo, kwam Van der Espt meer in contact met Cyriel Verschaeve terwijl hij meer afstand nam van De Smet. Hij staakte ook zijn medewerking aan *Vlaanderen* en trad in 1927 toe tot de redactie van *Jong Dietschland*. Op zoek naar innerlijke rust hield hij zich tijdens de jaren 1930 meer bezig met godsdienstige thema's. Hij schreef verschillende drama's die sterk religieus geïnspireerd waren. Ongelukkig en depressief omwille van de gefnuikte carrière ontnam hij zich het leven in 1938.

WERKEN: Artikelen in *De Vlaamsche Vlagge*; *Vlaanderen*; *Jong Dietschland*.

LITERATUUR: L. en L. Vos-Gevers, *Dat volk moet herleven*. Het studententijdschrift *De Vlaamsche Vlagge* 1875- 1933, 1976; - L. Vos, *Bloei en ondergang van het AKVS*, 2 dln., 1982; - L. Vandeweyer, 'Machtsstrijd in het Vlaamse Front, het afsterven van Ons Vaderland, de geboorte van Vlaanderen', in *WT*, jg. 44, nr. 4 (1985), p. 206- 224; - R. Seys, *Uit het leven en het werk van Karel Van der Espt. Deel I: De drama's Maria Magdalena en Tiberius*, 1992.

FILIP BOUDREZ